

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i, 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. és 6. cikkéből, 9. cikke (2) bekezdésének b) pontjából, 17. és 18. cikkéből, valamint 22. cikkének (3)-(5) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel nem Ausztriában letelepedett olyan adóalanyoknak, akik Ausztriában személyszállítási tevékenységet folytatnak, megengedi, hogy ne nyújtsanak be adóbevallást, és ne fizessék meg a hozzáadottérték-adó nettó összegét, amennyiben az Ausztriában elért éves forgalmuk nem haladja meg a 22 000 EUR összeget, ebben az esetben abból indul ki, hogy a fizetendő hozzáadottérték-adó megegyezik a levonható hozzáadottérték-adóval, és az egyszerűsített szabályozás alkalmazását ahhoz a feltételhez köti, hogy a számlákon vagy a számlákat helyettesítő bizonylatokon nem tüntetik fel az osztrák hozzáadottérték-adót;
- kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A határon átnyúló személyszállítási tevékenység más tagállamokban vagy harmadik országban letelepedett adóalanyok általi folytatására Ausztriában 2002. április 1-jétől egyszerűsített szabályozás vonatkozik. Ezen adóalanyok részére megengedik, hogy ne nyújtsanak be adóbevallást, és ne fizessék meg a hozzáadottérték-adó nettó összegét, amennyiben az Ausztriában elért éves forgalmuk nem haladja meg a 22 000 EUR összeget. A szabályozás abból indul ki, hogy a fizetendő hozzáadottérték-adó megegyezik a levonható hozzáadottérték-adóval. Ezzel egyidejűleg azok az adóalanyok, akik ezt az egyszerűsített szabályozást alkalmazzák, a számlákon vagy a számlákat helyettesítő bizonylatokon nem tüntethetik fel az osztrák hozzáadottérték-adót.

Ez a szabályozás nincs összhangban az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelvvel („hatodik HÉA-irányelv”) és a 2001. május 19-i 2001/242/EK tanácsi határozattal.

A Bizottság kifejti, hogy noha az említett irányelv a kisvállalkozások számára lehetővé teszi az átalányadózási rendszereket, azonban az osztrák szabályozás által használt „kisvállalkozások” fogalom – 22 000 EUR összeget Ausztriában meg nem haladó éves forgalom – nem felel meg a „kisvállalkozások” egységesen értelmezendő közösségi jogi fogalmának. Nem bizonyított továbbá, hogy az osztrák átalányadózási rendszer nem vezet az adó olyan csökkenéséhez, amely meghaladja azt az egyszerűsítést, amelyet az említett irányelv 24. cikkének (1) bekezdése meg kíván engedni. Az egyéb számlaadási, adóbevallási és nyilvántartási kötelezettség alóli mentesítés továbbá a túlzott egyszerűsítés formális szempontját valósítja meg.

A Bizottság azt állítja, hogy a vitatott osztrák szabályozás a Tanács említett határozata alapján sem fogadható el. Ez a határozat ugyan felhatalmazza az Osztrák Köztársaságot, hogy az határon átnyúló személyszállítási tevékenységet, amelyet nem

Ausztriában letelepedett adóalanyok nem Ausztriában forgalomba helyezett gépjárművel folytatnak, 2001. január 1-jétől 2005. december 31-ig az említett irányelv 11. cikkétől eltérően adóztassa, ez a kivétel azonban kifejezetten ahhoz a feltételhez kötött, hogy az Ausztriában megtett útvonalat személyenként és kilométerenként számított átlagos adóalap szerint adóztassák.

⁽¹⁾ HL 1977 L 145., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. április 22-én benyújtott kereset

(C-183/05. sz. ügy)

(2005/C 182/42)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Michel Van Beek, meghatalmazotti minőségben, segíti: Matthieu Wemaëre ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv⁽¹⁾ 12. cikke (2) bekezdése, illetve 13. cikke (1) bekezdése b) pontja rendelkezéseinek az ír jogba történő átültetését az irányelv IV. mellékletében felsorolt fajok közül az Írországon előforduló fajokra korlátozta, Írország nem teljesítette az irányelv említett 12. cikkének (2) bekezdése, 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja, illetve a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit,
- állapítsa meg, hogy mivel nem tette meg mindazokat a különleges intézkedéseket, amelyek szükségesek a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése által megkövetelt szigorú védelmi rendszer hatékony megvalósításához, Írország nem teljesítette az irányelv említett 12. cikkének (1) bekezdése, illetve a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit,
- állapítsa meg, hogy mivel hatályban tartotta a 92/43/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével és 16. cikkével összeegyeztethetetlen ír jogszabályi rendelkezéseket, Írország nem teljesítette az irányelv említett 12. cikkének (1) bekezdése és 16. cikke, illetve a Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit,
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság fenntartja, hogy Írország az alábbi okok miatt nem teljesítette a 92/43/EGK irányelv alapján fennálló kötelezettségeit:

- A 92/43/EGK irányelv (élőhely-irányelv) 12. cikke (2) bekezdésének az ír jogba történő átültetése hiányos, mivel az irányelv IV. melléklete a) pontjában felsorolt állatfajok tartását, szállítását, kereskedelmét, illetve cseréjét, továbbá eladásra vagy cserére való felkínálását csak az Írországbán előforduló fajok vonatkozásában tiltja.
- Az irányelv 12. cikke (1) bekezdésének írországi végrehajtása hiányos, mivel Írország nem tette meg mindazokat a különleges intézkedéseket, amelyek szükségesek a IV. melléklet a) pontjában felsorolt, Írországbán megtalálható állatfajok szigorú védelmi rendszerének hatékony megvalósításához.
- Az irányelv 12. cikkének (1) bekezdése és 16. cikke helytelenül került átültetésre, mivel az eltérések fennálló párhuzamos rendszere összeegyeztethetetlen a 16. cikk hatályával és alkalmazása feltételeivel, és ennek következtében Írország megsérti a 12. cikk (1) bekezdéséből eredő, a IV. melléklet a) pontjában felsorolt állatfajok szigorú védelmi rendszerének kiépítésére és fenntartására irányuló kötelezettségét.

(¹) HL L 206., 1992. 07. 22., 7. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. április 26-án benyújtott kereset

(C-185/05. sz. ügy)

(2005/C 182/43)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: B. Schima és F. Amato, a Jogi Szolgálat tagjai) 2005. április 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy

mivel hatályban tartott egy olyan rendelkezést, mint az 1999. évi 344. sz. törvényerejű rendelet 9. cikkének (3) és (4) bekezdésében található rendelkezés, amely szerint egy olyan üzem üzemeltetője, ahol veszélyes anyagok találhatóak, anélkül kezdheti meg az üzemeltetést, hogy a biztonság

jelentésről döntést hozó hatóság kifejezetten közölte volna az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatára vonatkozó következtetéseit,

mivel hatályban tartott egy olyan rendelkezést, mint az 1999. évi 344. sz. törvényerejű rendelet 21. cikkének (3) bekezdésében található rendelkezés, amely szerint, ha azok az intézkedések, amelyeket az üzemeltető a súlyos balesetek megelőzése és enyhítése érdekében kíván tenni, nyilvánvalóan nem megfelelőek, a hatáskörrel rendelkező hatóság nem köteles megtiltani az üzemeltetés megkezdését,

mivel nem fogadott el egy olyan, kötelezettséget tartalmazó jogszabályt, amely előírná, hogy a vizsgálatok lehetővé tegyék a szóban forgó üzemben alkalmazott műszaki, szerkezeti vagy irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatát, annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő intézkedéseket tett az üzemben végzett különféle tevékenységekkel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek enyhítésére mind a helyszínen, mind azon kívül,

és mivel nem fogadott el egy olyan jogszabályt, amely előírná, hogy a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek,

az Olasz Köztársaság megszegte a 96/82 irányelv (¹) 9. cikkének (4) bekezdéséből, 17. cikkének (1) bekezdéséből és 18. cikke (1) bekezdésének első, második és harmadik franciabekezdéséből eredő kötelezettségeit.

- 2) kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv előírja, hogy valamely olyan üzem üzemeltetőjének, ahol veszélyes anyagok találhatóak, biztonsági jelentést kell bemutatnia a hatáskörrel rendelkező hatóság számára. Az Olasz Köztársaság az irányelvet az 1999. augusztus 17-i 334. sz. törvényerejű rendelettel ültette át jogrendjébe.

A Bizottság elsősorban azt állítja, hogy az üzemeltető az irányelv 9. cikke (4) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezett engedélye nélkül nem kezdhetné meg az üzemeltetést.

A törvényerejű rendelet azonban lehetővé teszi, hogy az üzemeltető anélkül kezdhesse meg tevékenységét, hogy a biztonsági jelentésről döntést hozó hatóság kifejezetten közölte volna az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatára vonatkozó következtetéseit.